

ΠΡΟΣΩΠΑ

Πετυχαίνει την ισορροπία μεταξύ λέξεων και εικόνων, «παντρεύει» τα αντίθετα, όπως την επιθετικότητα με τη στοργή, την ωμότητα με τη συμπόνια, την αγριότητα με το χαμόγελο. Στο προσωπικό του ταξίδι εκτίθεται και ο ίδιος με συναισθηματική εντιμότητα.

Πρόκειται για έναν άνθρωπο προβληματισμένο και ασυμβίβαστο, με σταθερή άποψη, ψυχραιμία, εποικοδομητική αυτοκριτική. Διαθέτει ευθύ κι ευχάριστο τρόπο ομιλίας με μια μικρή παιγνιώδη διάθεση στη συμπεριφορά του. Οι φράσεις του δεν είναι αποτέλεσμα συνήθειας ή αυτομα-

τισμού αλλά αποτέλεσμα μιας προσεκτικής και μελετημένης επιλογής. Με απλά λόγια, ο **Γρηγόρης Αρναούτογλου** είναι ένας ταλαντούχος άνθρωπος, που παρατηρεί τα φαινόμενα, υπακούει στις προτροπές τής φύσης και αποδίδει με ακρίβεια την κραυγή τής καρδιάς του.

“ Η ευτυχία είναι στιγμές και όχι κατάσταση ”

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΗΝ **ΕΦΗ ΔΟΥΛΗ**

Κύριε Αρναούτογλου, είστε πολυταξιδεμένος, κάτι που σημαίνει ότι έχετε γνωρίσει πολλούς ανθρώπους, έχετε δει πολλές συμπεριφορές. Τι πιστεύετε ότι χρειάζεται ο άνθρωπος για να περάσει καλά, για να γίνει ευτυχισμένος;

Πράγματι, κυρία Δούλη, λόγω των εκπομπών που κάνω εδώ και χρόνια, έχω ταξιδέψει πολύ, έχω γυρίσει σχεδόν κάθε χωριό τής Ελλάδας, και έχω έρθει σε επαφή με πάρα πολλούς ανθρώπους. Η αλήθεια είναι ότι παλιότερα ο κόσμος ήταν πολύ πιο ευδιάθετος, αισιόδοξος και χαρούμενος, ενώ τώρα πια τα προβλήματα έχουν αλλάξει την συμπεριφορά του κόσμου. Πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι η ευτυχία είναι στιγμές, δεν είναι μια συνεχής κατάσταση. Ένα χαμόγελο, μια αγκαλιά, μια γλυκιά κουβέντα από έναν φίλο, μια ρεστίνα και καλή παρέα μπορούν να μας κάνουν πραγματικά ευτυχισμένους.

Πώς ήταν το περιβάλλον, μέσα στο οποίο μεγαλώσατε;

Μεγάλωσα σε μια παραδοσιακή, μεσοαστική οικογένεια. Οι γονείς μου ήταν μετανάστες στη Γερμανία, όπου και γεννήθηκα, ο πατέρας εργάτης και η μαμά μοδίστρα. Δούλευαν πολύ για να μην λείψει τίποτα σ' εμένα και στον αδερφό μου. Μεγαλώσαμε με στερήσεις αλλά με πολλή αγάπη, ήμασταν πολύ δεμένοι κι αγαπημένοι.

Πιστεύετε ότι αλλάζουν οι άνθρωποι;

Πιστεύω πως οι άνθρωποι στη βάση τους δεν αλλάζουν, όχι. Μπορούν όμως ν' αλλάξουν οι συμπεριφορές των ανθρώπων. Όσο μεγαλώνουμε και βιώνουμε τη ζωή, συλλέγουμε εμπειρίες, κάνουμε λάθη, έχουμε επιτυχίες κι αποτυχίες, πρέπει τα μαθήματα που μας δίνει η ίδια η ζωή να γίνονται ο φάρος που θα μας οδηγήσει στο υπόλοιπο ταξίδι μας. Αλίμονο αν δεν μαθαίναμε από τα λάθη μας και τα επαναλαμβάναμε. Αυτό θα σήμαινε ότι δεν έχουμε ωριμάσει καθόλου και πως η ζωή απλά μας προσπερνά.

Πώς σας φαίνεται η τηλεόραση στις μέρες μας;

Η τηλεόραση πιστεύω πως πάντα ήταν ο καθρέφτης τής κοινωνίας μας. Δεν θα μπορούσε να μην έχει επηρεαστεί και η τηλεόραση από την κρίση που υπάρχει στην κοινωνία. Πιστεύω όμως πως παρά τις δυσκολίες οι άνθρωποι της τηλεόρασης, συνειδητοποιώντας πως είναι πλέον ίσως και το μοναδικό Μέσο διασκέδασης αλλά και ενημέρωσης για μεγάλη μερίδα τού κόσμου, προσπαθούν, με όσα μέσα διαθέτουν πια, να προσφέρουν όσο το δυνατόν καλύτερο πρόγραμμα στο κοινό που παρακολουθεί. Εύχομαι πολύ σύντομα να μπορέσουν τα πράγματα να πάνε καλύτερα, να μπορέσουν να γίνουν ξανά ελληνικές παραγωγές για να διασκεδάσει και να ψυχαγωγηθεί ο τηλεθεατής.

Είναι μοναχική η δουλειά ενός παρουσιαστή; Υπάρχουν πράγματα που σας έχει στερήσει αυτή η δουλειά, παρά τη μεγάλη επιτυχία που έχετε γνωρίσει;

Θεωρώ πως η τηλεόραση είναι απολύτως ομαδική δουλειά. Να μην εκτίθεται μόνο ο παρουσιαστής, δεν θα μπορούσε όμως κανένας παρουσιαστής να λειτουργήσει αν δεν υπήρχε από πίσω συντακτική ομάδα, ομάδα τεχνικών, και τόσοι άλλοι άνθρωποι, οι οποίοι εργάζονται για να βγει στον αέρα μια εκπομπή. Έχω δουλέψει πάρα πολύ σκληρά όλα αυτά τα χρόνια που κάνω τηλεόραση, και φυσικά έχω στερηθεί πολλές στιγμές - προσωπικές κυρίως, αφού όταν οι παρέες και οι φίλοι μου έπιναν καφέ και διασκέδαζαν, εγώ όργωνα την Ελλάδα με μια κάμερα. Η αγάπη όμως που έχω εισπράξει από τον κόσμο με κάνει να κοιτάζω πίσω και να λέω: «άξιζε τον κόπο».

Σας ενοχλεί η κακόβουλη κριτική;

Τώρα πια όχι. Με ενοχλούσε στο παρελθόν, μέχρι που συνειδητοποίησα κάποια στιγμή πως υπήρχαν συγκεκριμένοι κακοπροαίρετοι κριτικοί στους οποίους ό,τι κι αν παρουσίαζα, ό,τι κι αν έκανα δεν τους άρεσε εκ των προτέρων. Τώρα πια ξέρω πως υπάρχουν 2-3 συγκεκριμένοι άνθρωποι που δεν υπάρχει περίπτωση να γράψουν κάτι καλό για μένα. Αυτοί πλέον δεν μ' ενοχλούν. Την καλοπροαίρετη κριτική όμως την ακούω, τη σέβομαι, ακόμα κι αν είναι αρνητική, και πολλές φορές την έχω λάβει πολύ σοβαρά υπ' όψιν μου.

Τι σημαίνει για εσάς η λέξη φόβος;

Ο φόβος παίζει καθοριστικό ρόλο στη ζωή μας, τόσο στην προσωπική όσο και στην επαγγελματική. Μας κατευθύνει και μας ελέγχει. Προσπάθησα μέσα από το βιβλίο που έγραψα να ξερκίσω τους δικούς μου φόβους - και κατά ένα μεγάλο μέρος το κατάφερα.

Κάτω από ποιες καταστάσεις αποφασίσατε να γράψετε το βιβλίο σας;

Είναι ένα βιβλίο, το οποίο αποφάσισα να γράψω μετά από πολλές συζητήσεις, που έκανα με φίλους μου, μέσα από τις οποίες συνειδητοποίησα πόσο σημαντικό ρόλο παίζει στη ζωή μας ο φόβος. Έχω ξεκινήσει να γράφω άλλα δύο βιβλία, μυθιστορήματα, τα οποία δεν έχω ολοκληρώσει, αποφάσισα όμως να κολυμπήσω απ' ευθείας στα βαθιά, εκδίδοντας το συγκεκριμένο βιβλίο και προσαθώντας να κάνω ένα «ντεμακιγιάζ» στο θέμα των φόβων, που καθορίζουν τις συμπεριφορές μας, τις σχέσεις μας και τις εμπειρίες μας. Προσωπικά δίνω καθημερινές μάχες με τις φοβίες μου, άλλοτε κερδίζω και άλλοτε τις χάνω.

«Οι μακιγιαρισμένοι φόβοι» τι σημαίνουν για τον Γρηγόρη Αρναούτογλου;

Σημαίνουν κατ' αρχάς την πρώτη μου συγγραφική προσπάθεια, η οποία σύντομα

θα συνεχιστεί με την έκδοση ενός μυθιστορήματος. Είναι ένα βιβλίο, το οποίο σε κάποιους ίσως φανεί αστείο, διότι έχουν καταπιαστεί με τους φόβους τους εδώ και χρόνια, τους έχουν πολεμήσει και νικήσει. Σε άλλους πάλι μπορεί και να πει πάρα πολλά, να λειτουργήσει ως αφορμή για ν' αναγνωρίσουν κάποιους φόβους που έχουν, αλλά δεν έχουν ακόμη τολμήσει ν' αναμετρηθούν μαζί τους.

Τι μήνυμα θα θέλατε να δώσετε μέσω του βιβλίου σας;

Πως όσο πιο σύντομα αντιληφθούμε το πόσο σημαντικό ρόλο παίζει ο φόβος στη ζωή μας, έρθουμε σε αντιπαράθεση μαζί του και προσπαθήσουμε να τον ξεπεράσουμε, τόσο πιο ελεύθεροι θα καταφέρουμε να ζήσουμε.

Πώς θα συμπληρώνατε τη φράση «Εγραψα διότι...»;

...ένιωσα την ανάγκη να το κάνω.

Ποιος θα ήταν ο τίτλος που θα βάζατε στη μέχρι τώρα ζωή σας;

«Μια ζωή μέσα στους δρόμους και στις νύχτες...»

Έχετε ταξιδέψει πολύ, έχετε αποκτήσει εμπειρίες. Υπάρχει κάποια εμπειρία/στιγμή που σας σημάδεψε ή καθόρισε τον τρόπο που βλέπετε τα πράγματα;

Σίγουρα ο τρόπος που βλέπουμε όλοι τα πράγματα καθορίζεται από τις εμπειρίες, τις οποίες έχουμε ζήσει. Δεν μπορώ να σας μιλήσω για κάποια συγκεκριμένη στιγμή που με σημάδεψε, είναι πολλές αυτές. Προσπαθώ να κρατάω και τις καλές και τις κακές στιγμές ζωντανές στη μνήμη μου. Αυτές είναι που έχουν διαμορφώσει αυτό που είμαι σήμερα.

Κρατάτε επαφή με τους φίλους σας μέσω του κινητού σας τηλεφώνου, του e-mail, του facebook και του twitter; Πιστεύετε πως έχει χαθεί η ανθρώπινη επαφή;

Θα σας απογοητεύσω, κυρία Δούλη. Δεν έχω απολύτως καμία σχέση με την τεχνολογία και τα social media. Δεν έχω λογαριασμό στο facebook και στο twitter, δεν έχω ασχοληθεί ποτέ μ' αυτά. Δεν θεωρώ πως λόγω των social media έχει χαθεί η ανθρώπινη επαφή. Πιστεύω πως με τους ανθρώπους που θέλεις πραγματικά να τους έχεις στη ζωή σου και να διατηρείς επαφή μαζί τους, βρίσκεις τρόπο να το κάνεις.

Η οικονομική κρίση σας έχει επηρεάσει, κύριε Αρναούτογλου;

Φυσικά και μ' έχει επηρεάσει. Έχω δεχθεί τεράστια μείωση των αποδοχών μου, κάτι που θεωρώ ότι είναι λογικό. Οι εργαζόμενοι στην τηλεόραση, όπως και όλοι οι υπόλοιποι εργαζόμενοι, έχουν φυσικά επηρεαστεί από την κρίση που περνάει η χώρα. Εγώ όμως ποτέ δεν ζούσα ιδιαίτερα πολυέξοδη ζωή, οπότε δεν έχει αλλάξει ιδιαίτερα ο τρόπος

Ο Γρηγόρης Αρναούτογλου γεννήθηκε μια κρύα Δευτέρα του Δεκέμβρη του '73 στο Μόναχο της Γερμανίας, στις 3 μετά το μεσημέρι. Και αμέσως ζήτησε να φάει.
Μετακόμισε στην Ελλάδα λίγα χρόνια αργότερα. Πήρε πτυχίο ηλεκτρολόγου, αλλά το ρεύμα τον «κτύπησε» κάπου στα τέλη τής δεκαετίας του '80 όταν εργάστηκε ως ραδιοφωνικός παραγωγός.
Το 1991 ξεκίνησε να παρουσιάζει τηλεοπτικές εκπομπές.
Μία από τις μεγάλες του αγάπες είναι η συγγραφή. Γράφει σε τραπέζο-μάντιλα, σε χαρτοπετσέτες (αφού έχει φάει το σάντουιτς), σε παγκάκια, τοίχους και όπου αλλού πλάνε μελάνι.
Αγαπημένο του μότο: Επιτρέπεται να πέσεις. Επιβάλλεται να σηκωθείς.

που ζω στην καθημερινότητά μου.

Η οικολογική καταστροφή είναι αδιαμφισβήτητη, έχει χαθεί σχεδόν κάθε συναίσθημα απέναντι στην καταστροφή που προξενούμε στον πλανήτη. Πώς φαντάζεστε το μέλλον; Πιστεύετε πως υπάρχει τρόπος να αποφευχθεί μια ολοκληρωτική οικολογική καταστροφή;

Πραγματικά, νομίζω πως δεν έχουμε συνειδητοποιήσει το μεγάλο κακό που κάνουμε οι ίδιοι στη φύση. Και δυστυχώς, πιστεύω πως η φύση εκδικείται. Πρέπει όλοι μας να καταλάβουμε πως η φύση είναι το σπίτι μας, και να συμπεριφερόμαστε με τον απαιτούμενο σεβασμό.

Τι θα λέγατε στους νέους ανθρώπους που έχουν πάψει ν' ονειρεύονται;

Λέω συχνά πως «η κατάθλιψη είναι χειρότερη από την κρίση». Το πιστεύω ακράδαντα αυτό. Δυστυχώς, οι πολιτικοί έτσι όπως μας κατάντησαν, έχουν καταφέρει να γκρεμίσουν τα όνειρα των νέων ανθρώπων. Υπομονή όμως, θα την περάσουμε κι αυτή την κρίση και θα βγούμε πιο δυνατοί από αυτό.

Είστε ευτυχισμένος;

Σας είπα και πριν, η ευτυχία δεν είναι κατάσταση, είναι μικρές στιγμές. Και ευτυχώς νιώθω πολύ τυχερός που ζω αρκετές τέτοιες μικρές αλλά ουσιαστικές στιγμές.

Σας ευχαριστώ πολύ γι' αυτή την κουβέντα μας, καλή συνέχεια και καλή επιτυχία σε ό,τι κάνετε!